

[Ministeren for kulturelle anliggender]

der, hvoraf et eksemplar er tilsendt folketingets bibliotek.

Spm. nr. 1161

Til *undervisningsministeren* (11/8 80) af:

Ervin Jensen (S):

»Agter ministeren at nyvurdere de gældende dispensationsregler for optagelse på landets lærerseminarier, således at disse giver ansøgere i en moden alder uden HF eller studentereksamen reelle muligheder for optagelse og derved sætter dispensationsreglerne til seminarierne i et rimeligt forhold til de øvrige mellem- og højere uddannelser?«

Begrundelse

Det synes, som om mulighederne for at opnå dispensation til optagelse på landets lærerseminarier er de skrappeste gældende inden for hele vort uddannelsessystem.

I dag er det næsten umuligt for en person i en moden alder med en faglig uddannelse at opnå dispensation hertil.

Et eksempel:

En person på 30 år har en udvidet teknisk forberedelseksamen, en faglig uddannelse og har siden bestået eksamen i 8 HF-fag, heraf 6 som fællesfag og 2 som tilvalgt. Undervisningen er modtaget ved aftenskolen. Den pågældende har i foråret søgt undervisningsministeriet om dispensation, men fået afslag. Der blev henvist til at søge igen, når hele HF-eksamen var færdiggjort.

Den pågældende havde haft mulighed for at få dispensation, således at han/hun kunne påbegynde uddannelsen som socialrådgiver, børnehavepædagog m.m. eller blive optaget på et universitet og starte uddannelser inden for medicin, psykologi og naturvidenskab m.m.

I praksis betyder det, at personer, som ikke kan optages på seminarierne, har mulighed for at få f.eks. en universitetsuddannelse og ville derefter kunne undervise på et seminarium, altså på en uddannelsesinstitution, hvor den pågældende ikke selv har kunnet optages.

Efter de nuværende dispensationsregler er det, som om en erhvervs erfaring ikke har større betydning ved en afgørelse, selv om det er en af de egenskaber, der kan være

med til at videreudvikle folkeskolens samarbejde med det omgivende samfund.

Det synes også, som om den indsats, der ydes af interesserede efter endt grunduddannelse, ikke værdsættes særlig højt. Folk, der tager enkeltfags-HF på aftenskole, yder oftest en særlig indsats, da de fleste har deres job ved siden af.

Det bør også nævnes, at denne problematik også må ses i sammenhæng med det vidende antal ansøgere til landets seminarier.

Mange, som optages i disse dage, har seminarieuddannelsen som andet eller tredje ønske, og derfor er de pågældendes hovedinteresser placeret hos andre uddannelser, mens folk, der søger dispensation, har en direkte interesse i en seminarieuddannelse.

Der er derfor grund til at overveje en lempelse af den gældende praksis, således at optagelser på seminarierne indplaceres på en mere rimelig måde i det samlede uddannelsessystem.

Besvarelse (22/8 80):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Optagelsen på et seminarium, der uddanner lærere til folkeskolen, er betinget af, at ansøgeren har bestået højere forberedelses- eller studentereksamen. Herudover kan undervisningsministeren i henhold til læreruddannelseslovens § 5, stk. 2, bestemme, at ansøgere med anden tilsvarende uddannelse kan optages.

I bekendtgørelsen om optagelse på seminarier, der uddanner lærere til folkeskolen, er det udtrykkeligt fastsat, at højere handels-eksamen, teknikumingeniørekksamen, eksamen som bygningskonstruktør og visse udenlandske eksaminer giver adgang til at søge om optagelse på læreruddannelsen.

Det understreges således i loven, at der skal være tale om en tilsvarende uddannelse, og loven giver hermed en meget snæver ramme for at meddele dispensation. Dette må ses på baggrund af, at en lærer uddannes til at undervise i en meget bred vifte af fag, og de lærerstuderende må derfor have en rimelig fagbredde ved studiestarten.

Som bekendt er udviklingen siden 1966, hvor læreruddannelsesloven blev givet, gået i retning af at liberalisere adgangsvejene til de videregående uddannelser. Det kan nævnes, at en faglig uddannelse – som omtalt af spør-